

създадено от Смирненски и успяха да истръгнат от началника обещание за отменяването на наложеното наказание на своя любимец Смирненски.

Всичко това са далечни спомени. Може би никъде нещата и да мие изненависка, но все пак това са спомените ми за Смирненски.

За участиято на Смирненски в салтемврийските събития не мога нищо да си спомня, защото аз участвах в тях само два дена, а скоро след изгрома ме изключиха от училището за бягство от фронта.

По нататък среците ни със Смирненски бяха вече много редки, понеже аз се завърнах в родния си град Коларовград. Като студенти се виждахме николко пъти много на кратко, а и аз скоро напуснах университета, за да стана учител.

Димитър.

Печ. в Кра. бод., 1958, от 114

